

200 ár við skitnum

Orrustan millum John McCain og Barack Obama hefur verið rættiliga tom, um vit skulu meta saman við onnur forsetavalstíð í ameríkonsku söguni

FORSETAVAL

Heri Simonsen
heris@sosialurin.fo

Seint í kvöld stendur greitt hvør gerst forseti nr. 44 í ameríkonsku söguni, Barack Obama ella John McCain. Obama og McCain hava verið rættiliga bersøgnir um hvønn annan, og hava eftir mangra tykki brúkt rættiliga stór orð, men sammett við fleiri onnur forsetavalstrið í ameríkonsku söguni, so er val-orrustan millum Obama og McCain avgjørt millum tær meiri virðiligu og fólkaligu, sum hava verið í meir enn tvær öldir.

1800: Stungin í ryggin

Í árinum 1800 kappaðust táverandi forsetin, John Adams og Thomas Jefferson um at gerast forseti í USA. Og satt siga, so hevði Thomas Jefferson ræðuliga niðrandi vendingar um mótstøðumannin, John Adams. Orðalagið var so grovt sum: “stórir hyklari”, “ein frá-stoytandi pedantur” og “John Adams er ein vemmiligur hermafróditur, sum hvørki hefur styrkina og stöðufesti hjá einum manni, tíansheldur mildleikan og gløggsemi hjá einari kvinnu!” Adams svaraði aftur, at Jefferson sum hevði verið varaforseti hjá honum, hevði sum sakførari lumpað fleiri av sínum viðskiftafólki, og undir amerikanska frælsisstríðnum hevði Jefferson verið ein ræðuskítur. Jefferson varð ein ateistur, sum vildi umskrivað Bíbliuna, og harafrat fór hann í song við trælum sínum. “Jefferson er ein primitivur og óndur persónur. Hann er sonur ein hálvblóðs-indianara, og ein mulat!” skrivaði Adams í einum faldara. Men ein maður í leguna hjá John Adams stakk hann í ryggin. Alexander Hamilton hataði Adams, og gav ein bókling út, har tað stóð at



Al Smith

lesa, at Adams var “sjúkliga øvundsjúkur” og “ræðuliga sjálvssøkin”. Bóklingurin kom víða kring USA, og endin var, at Thomas Jefferson vann ein stórsigur.

1828: Lygnari og tjóvur

Í 1828 varð sonur John Adams, táverandi forsetin, John Quincy Adams – kendur frá söguni um trælaskipið “Amistad” – partur av einum skitnum valstriði. Demokraturnir, Andrew Jackson nevndi Adams ein antireligjøsán, bretsksinn-

aðan og kongatrúgván forseta, sum bara hevði korrúpt fólk í sínum starvslíði. Republikanarnir og John Quincy Adams løddu skjótt sínar skitnu kanónir. Teir góvu eina heila bók út, um hvussu ótrúgvur Andrew Jackson hevði verið tey 37 árinir hann hevði verið giftur. Bókin nevndi eitt ótal av frillum, sum teir søgdu Jackson hevði havt. Harafrat nevndu republikanarnir Jackson ein slagsbróðir, ein fordruknan hasardspælara, ein lygnara og trælhandlara. Kona Jackson, Rachel hevði verið gift áður. Mótstøðumenn-

irnir kallaðu hana eina skitna skøkju. Andrew Jackson vann tað skitnu orrustuna, tá saman um kom. Men kona hansara var hjartaknúst av øllum leysasögunum, republikkanarnir høvdu sett í gongd, og stutt aftaná valorrustuna doyði Rachel Jackson av sorg.

1860: Báðir skírdir at verða misháttir

Valdysturin í 1860 gjørdist tann seinasti, áðrenn amerikanskaborgarakríggið brast á í 1861. Trælalhaldið

var høvuðsevnið í valdystinum ímillum republikanaran, Abraham Lincoln – sum varimóti trælalhaldinum – og demokraturnir, Stephen Douglas – sum var fyri trælalhaldinum. Valdysturin kom ikki so nógv at snúgv seg um sjónarmiðini hjá valevnunum, men meiri um útsjónindina hjá teimum. Douglas var bara 151 cm høgur, og vóru nógv skemtisøgur smíðaðar um hansara vesaligu stødd, hansara ómansligu útsjón og høgu rødd. Republikanskur bløðini skrivaðu niðrandi: “Stephen Douglas er fimm fótur og einki, og

hann er líka breiður, sum hann er høgur!”

Demokratisku suðurstatsbløðini fóru líka illa við Abraham Lincoln, sum var heili 192 cm høgur. “Hann er eitt ræðuliga mishátt veslavætti. Hann er dökkur, og minnir um ein brotsmann. Hann er ein blandingur av einum handilsmanni, hestatjóvi og einum lokumstømara! Í suðurstatinum blivu plakatar settar uppá allar veggir, har ein kundi síggja Lincoln verða bornan inn á eitt sinnissjúkrahús av sínum viðhaldsfólki, trælum og anti-trælalhaldsfólki. Tá saman um kom vann Lincoln, við tí úrslitið, at suðurstatirnir vildu loysa seg frá sambandsríkinum. Á vári í 1861 brast kríggj á millum norður- og suðurstatirnar.

1876: Morð og tjóvari

Í 1876 kundu amerikumen háttíðarhalda 100-ára dagin, sum sjálvstøðug tjóð, men forsetavalstriðið hetta jubileumsárið varð lítið háttíðarligt. Demokratiska valevnið, Samuel Tilden fekk rithøvundar at snikka søgur saman um republikanska valevnið, Rutherford Hayes. Í søgunum varð Hayes ákærður fyri at hava skotið mammu sína í fyllskapi. Hann hevði framt undandrætt, og hann hevði stjolið 400 dollarar frá einum deyðadømdum hermanni undir amerikanska borgarakrígnum.

Legan hjá Hayes svaraði aftur, har teir ákærdu tann ógifta Tilden at hava verið saman við einum ótali av giftum kvinnum, og fyri at verða smittaður av tyfili, tí hann hevði verið saman við einari írskari skøkju. Tilden og demokratarnir vóru eisini sagdir at verða orsök til amerikanska borgarakríggið. “Øll tykkara arr og tykkara sár eru demokratarnir orsök til!” skrivaði eitt republikanskt blað. Sjálvt valið varð merkt av valsviki og ruðuleika. End-